

Отъ най-напрѣдъ бѣхъ натурялъ въ хыжѣхъ си както ся случи вситѣ си нѣща, постилкъ, сѣждове, сѣчива, всичко сирѣчь разбѣркано, и които бѣхъ захванѣли толкозъ мѣсто, тѣй що едвѣмъ оставаше за мене малко. И тѣй заловихъ ся да разширочѣ пещерѣхъ си на всякъ еднѣ странѣ, и не намѣрвахъ голѣмъ мѣстотѣ въ раскопаваніе около канарѣхъ. И въ нежъ, въ пещерѣхъ си, така уголѣмена, направихъ едни отдѣльны отъ оградѣхъ си врата, послѣ турихъ дѣскы като лавицы, на което помѣстихъ всичкитѣ си нѣща; а сѣчивата и орѣжѣята си окачихъ на малкы коловце които забихъ о стѣнѣхъ; сега вече пещерата ми приличаше на голѣмъ държалницѣ, въ кождо имаше такъвъ редъ, щото си намѣрвахъ всяко едно нѣщо нарѣкы.

Съвсѣмъ що до тогазъ не употрѣбихъ никакво орѣдіе, но пакъ можѣхъ да направѣ много работы само съ единъ топоръ и единъ рукавъ (стругъ); но и каквѣ работѣ! . . . Ако, напримѣръ, искахъ да издѣламъ еднѣ дѣскѣ, трѣбаше първо да отсѣкѣ едно дърво, послѣ да го дѣламъ отъ двѣтѣ страны, додѣто да го утѣнѣ довольно; послѣ съсъ рукавѣтъ да го уравни